

ТРИ ЦЕНТИ в Злуч. Держ. Америки ПЯТЬ ЦЕНТІВ За кордоном

Тел. „Свободи“: BErgen 4-1016 — Тел. У. Н. Союзу: BErgen 4-1016

THREE CENTS in the United States; FIVE CENTS Elsewhere

КОМУНІСТИЧНА РЕВОЛЮТА В З.Д.А. БУЛА ПЛАНОВАНА В 1945 РОЦІ

Нью Йорк, 24. березня. — Книжечка „Основи лєнінізму“, яку прокуратор предивив в федеральні суди на розправі проти 11 провідних комуністів, була написана теперішнім диктатором Соединенных Штатов Сталином ще перед 1945 р. У ній містяться засади для переведення революції в капіталістичних країнах і там між ін. сказано: „Закон насильної пролетарської революції є неминучим правом при встановленні диктатури пролетаріату“. Друга книжечка під заг.: „Чому комунізм“, написана М. Дж. Олдіном, тепер уже помершим редактором жидівського щоденника „Фрайгайт“ у Нью Йорку, містить у собі такі твердження: „Сила й насильня є есенцією держави... Не робітничка класа, а державні настановники вживають сили... Нема причин, щоб робітники не вживали її проти свого ворога, коли прийде міждержавний удар“.

Третя книжечка, під заг.: „Комуністична партія — Підручник для організації“ — написана підполковником провідником комуністичного руху в Америці, Дж. В. Пітерсом, навчас, що для переведення успішної революції треба наперед приготувати хоч частину війська, бо тоді від них можна буде дістати зброю, літаки, воєнні кораблі, трітій гаманець — для боротьби проти настановників. На шматках завдання є зробити кожного члена Комуністичної партії професійним революціонером. Кожен комуніст мусить знати, що він має сповняти історичну місію... Він має організувати й вести маси для революційного скинення капіталізму й заведення нового ладу і встановлення Советської Америки“.

Одні всі три книжечки дістає Луїс Буденц, колишній редактор комуністичного щоденника „Дейлі Воркер“ як підручник для писання статей в своїй газеті. Буденц покинув в 1945 р. становище редактора цієї газети, став католиком, а тепер є свідком уряду.

Він слав свідомство сьогодні, що Дмитро Мануїльський, який як представник підсоветської України приїхав на зібрання Організації Об'єднаних Держав в 1945 р. до Сан Франциско, видав наказ американським комуністам, щоб вони покинули мирну тактику, а почали підготовку до насильної акції. Лист Мануїльського в цій справі був написаний кореспондентом Дейлі Воркера, Носіпан Старобіном, однак лист, підчас його читання, вивірив з рук Буденца Джек Стечел і вже ніколи його не звернув. Шойно за кілька місяців французький комуніст Жак Дікільо написав статтю про неможливість зміни тактики американських комуністів з мирної на революційну. Цю статтю передрукувала Дейлі Воркер і вона стала наказом для комуністів в Америці. Після того пішло творення й акція різних комуністичних фронтів.

ГОЛОВНИ РАДИ У. Н. СОЮЗУ ЗУСТРІЧАЮТЬ УКРАЇНСЬКИХ ІМІГРАНТІВ НА ЗАЛІЗНИЦІ.

Нью Йорк. — З нагоди побуту на річних засіданні Головного Уряду Українського Народного Союзу в Джерзі Сіті, вийшли головні ради на зустріч новим українським іммігрантам зі скитальщини, коли вони приїхали до Нью Йорку під опікою З. У. А. Допомогового Комітету. Це були по дорожні що приїхали в числі 130 осіб кораблем Марін Тайгер до пристані в Бостоні в четвер 24 березня в год. 2 сполудня. Там зустріли їх іменем місцевого Українського Допомогового Комітету місцеві українці, яким до помічі приїхала з ньюйорського Українського Переселенного Осередка секретарка Анна Курило. Коли вони приїхали потаємом на пенсильванську станцію в год. 12 в двічі, їм на зустріч вийшли: заступник голови Григорій Герман, гол. контролор Дмитро Капітула і ради: Олена Шогрин, Микола Давискиба, Волод. Дідик, Павло Дуда, Іван Кокільський, Степан Слободян, Дмитро Шмага, Тарас Шпікула та Іван Романишин. Вони помагали їм розмішувати іммігрантів на різні потяги представницям Переселенного Осередка Марії Демидчук та Катерині Пелещок.

УРЯД ОБВИНУВАЧЕ СОВЕТІВ В СТРИМУВАННІ НОВИХ ДІЯ НАСЕЛЕННЯ.

Вашингтон. — На передодні просовєтської Культурної та Наукової Конференції для Світового Миру в Нью Йорку департамент стейту видав брошуру на 26 сторінок, у якій в гострих словах закидає советському уряду навмисне стримування заграничних вістей про нові ідеї. Це має бути засіб советського уряду для втримування населення в незнанні нових подій і ідей.

Демонстрації проти конференції в Нью Йорку.

Нью Йорк. — Різні організації, головні ветеранські, підготували масову демонстрацію коло готель Валдорф Асторія з нагоди просовєтської Культурної й Наукової Конференції. У списку організацій, що беруть участь і у пікетуванні, згаданий в часописах теж і Український Комітет Америки. Поліція хотіла обмежити розміри демонстрацій в п'ятницю, однак опісля відкликала обмеження.

ПРЕЗИДЕНТ ВІДКЛИКАВ ПРОМОВУ, О.Д. ВІДКЛИКУЮТЬ ЗАЛОЖЕННЯ УГОЛЬНОГО КАМЕННЯ.

Вашингтон. — Президент Труман відкликав свій приїзд до Нью Йорку на день 10 квітня на заложення угольного камення під будову палати Об'єднаних Держав. Це вже третя промова, відкликана президентом на найближчу мету.

ЧОРЧІЛ НА ГОСТИНІ В ПРЕЗИДЕНТА.

Вашингтон. — Вінстон Черчилль, прем'єр Великої Британії підчас другої світової війни, приїхав до Америки передучора, а вчора був на гостині в президента в Домі Білер, де хвилино знаходиться резиденція президента.

ТРЕТІЙ ДЕНЬ НАРАД РІЧНИХ ЗБОРІВ ГОЛОВНОГО УРЯДУ У. Н. СОЮЗУ

Третій день нарад річних зборів Українського Народного Союзу, що ними — як і в попередніх днях — проводили наперемінно головний передсідник Микола Мурашко та його заступники Григорій Герман і Марія Малевич, почався в середу, 23-го березня, в год. 9:30 раном та був майже в цілості присвячений звітам головних радних і дискусії над ними.

ЗВІТИ ГОЛОВНИХ РАДНИХ

ПАВЛО ДУДА
Віндзор, Онт., Канада.

Працював в місцевому відділі та околиці. Брав активну участь в кампанії за новими членами. Ширив Союзову ідею та репрезентував Союз на місцевих імпрезах. Брав активну участь в місцевому громадському житті, зокрема піклувався новими іммігрантами та заохочував до цього інших. Спеціальних доручень продовж звітового року не мав, а свої Союзові обов'язки виконував в міру часу і можливості по своїй найкращій волі. Співпрацював з іншими головними урядниками.

СТЕПАН СЛОБІДЯН
Філадельфія, Па.

Виконував всі ті обов'язки, що були наложені на нього титулом його уряду та статутом УНСОЮЗУ. У своїй Філадельфійській окрузі протягом року відбув три окружні наради відділових урядників, на одній з яких був прийнятий теж головний передсідник УНСОЮЗУ, Микола Мурашко. Підняв організаційні заслуги організатора п. А. Маланчука. Стверджує, що під час кампанії у Філадельфії організовано з нових іммігрантів новий 430 відділ, що заповідається як один з найкращих відділів у тій місцевості. Брав активну участь в загальному українському житті. Широ піклувався новими іммігрантами і з приємністю стверджує, що він сам спровадив зі скитальщини кільканадцять українських родин. Брав активну участь в

Дискусію започаткував гол. контролор Володимир Гіряк своїми спостереженнями і висновками. Він, працюючи в Канаді в характері організатора УНСОЮЗУ, мав можливість багато дечого довідатися на місцях, зустрічався з багатьма людьми, у великій мірі з новими іммігрантами, що їх вже більша кількість приїхала до Канади, і власне у зв'язку з новими іммігрантами він бажав би поділитися своїми думками з іншими головними урядниками. Приїжджаючи на наш новий континент, нові іммігранти зустрічаються з людьми різних угруповань, одні з яких виконують більше а інші менше корисну для загалу роботу. Тому важливе завдання — своєчасно освідомити цих нових іммігрантів про роботу і вартість тих груп в минулому і теперішньому. Бо поширюється баламутство не тільки щодо напрямків і праці політичних угруповань, але й щодо

до запомогових організацій. Для прикладу: організатори деяких запомогових організацій піднімаються під УНСОЮЗ, щоб дістати нових членів, говорячи що то „все одне“, що вкоротці ті всі організації всерівно злучаться. Подібно шкідливу для УНСОЮЗУ роботу виконують і деякі гасети в Злучених Державах, що замість боротися проти справжнього большевицького ворога, вони залюбки і вдаючи, що не нападають на сам Союз, пробують „волювати“ з його головними урядниками, то знову з редакторами „Свободи“, та з „Свободою“, отже з газетою, яка їх самих вивела в люди та якій вони мають багато дечого завдячувати. Тому бесідник пропонує видати брошуру чи розкидку, в якій ці справи були б належно представлені і висвітлені, як теж „Свобода“ повинна про ці справи частіше писати та пояснювати що зробив УНСОЮЗ для українського загалу та української справи, яка це організація та що вона думає

(Докінчення на стор. 4-тій).

ЧЕТВЕРТИЙ ДЕНЬ НАРАД РІЧНИХ ЗБОРІВ ГОЛОВНОГО УРЯДУ У. Н. СОЮЗУ

Четвертий день нарад річних зборів Головного Уряду Українського Народного Союзу відкрив в четвер, 24-го березня, в год. 9:30 раном, головний передсідник Микола Мурашко та проводив ними наперемінно зі заступн. гол. передсідника, Григорієм Германом. На першому місці порядку нарад було продовження дискусії над 7-ою точкою, іменю завдання УНСОЮЗУ в теперішньому і майбутньому.

Дискусію започаткував гол. контролор Володимир Гіряк своїми спостереженнями і висновками. Він, працюючи в Канаді в характері організатора УНСОЮЗУ, мав можливість багато дечого довідатися на місцях, зустрічався з багатьма людьми, у великій мірі з новими іммігрантами, що їх вже більша кількість приїхала до Канади, і власне у зв'язку з новими іммігрантами він бажав би поділитися своїми думками з іншими головними урядниками. Приїжджаючи на наш новий континент, нові іммігранти зустрічаються з людьми різних угруповань, одні з яких виконують більше а інші менше корисну для загалу роботу. Тому важливе завдання — своєчасно освідомити цих нових іммігрантів про роботу і вартість тих груп в минулому і теперішньому. Бо поширюється баламутство не тільки щодо напрямків і праці політичних угруповань, але й щодо

(Докінчення на стор. 3-тій).

22-ГА КОНВЕНЦІЯ У.Н. СОЮЗУ ВІДБУДЕТЬСЯ В КЛІВЛЕНДІ

Річні збори Головного Уряду Українського Народного Союзу на закінчення четвертого дня своїх нарад ухвалили більшістю голосів, щоб 22-га з черги конвенція УНСОЮЗУ, що припадає на наступний 1950-тий рік, відбулася в місті Клівленді, Огайо. Подробиці ухвали на іншому місці в звідомленні з четвертого дня нарад.

ЗМІНА НА ПОСТІ МІНІСТРА ЗБРОЙНИХ СИЛ В СОВЕТАХ

Вашингтон, 25 березня. — Президент Труман повідомив вчора, що він буде прийнятий при підписуванні Атлантийського пакту, що має наступити у Вашингтоні, в понеділок 4-го квітня. Пакт буде підписаний в міждепартаментальній аудиторії в будинку департаменту праці. Всі місця зарезервовані для офіційних представників і преси.

ПРЕЗИДЕНТ ТРУМАН БУДЕ ПРИЙНЯТИЙ ПРИ ПІДПИСУВАННІ АТЛАНТИЙСЬКОГО ПАКТУ.

Вашингтон, 25 березня. — Президент Труман повідомив вчора, що він буде прийнятий при підписуванні Атлантийського пакту, що має наступити у Вашингтоні, в понеділок 4-го квітня. Пакт буде підписаний в міждепартаментальній аудиторії в будинку департаменту праці. Всі місця зарезервовані для офіційних представників і преси.

В ПАРИЖІ ПІДПISYЮТЬ ІТАЛІЙСЬКО-ФРАНЦУЗЬКИЙ ПРОТОКОЛ.

Париж, 25 березня. — Італійський і французький міністри закордонних справ, граф Карльо Сфорца та Роберт Шуман підпишуть тут сьогодні спільний протокол, що передбачує закінчення митного союзу між обома країнами та цілий ряд інших договорів. Митний союз матиме за завдання наладити лінійні іспити, розпорядок і торговельну співпрацю, що мало б бути досягнене поступово протягом кількох років.

ГРЕЦІЯ ХОЧЕ АМЕРИКАНСЬКИХ ВІЙСЬК ДЛЯ ОБОРОНИ КОРДОНІВ.

Атени, 25 березня. — Грецький прем'єр Темістоклес Софуліс заявив вчора, що його країна й уряд „дуже радо привітали б“ більше американських військ для охорони північних кордонів Греції перед б большевицькими сусідами. Прем'єр Софуліс-аложив свою заяву пресі, висловлюючи фальшиво інтерпретовані повідомлення, мовляв, Греція не бажає собі американських військ.

БЕВІН ВІЙХАВ ПІДПISYВАТИ АТЛ. ПАКТ.

Вашингтон, 25 березня. — Британський міністер закордонних справ, Ернест Бевін, відчалив вчора на кораблі „Квін Мері“ зі Савтемптоу до Злучених Держав, щоб взяти участь в урочистому підписанні оборонного Атлантийського пакту у Вашингтоні 4-го квітня. В коментарях заявляється, що це його найвеселіша подорож за всю його кар'єру. У Вашингтоні він при цій нагоді відбуде цілий ряд інших конференцій, на яких будуть обговорені спільні американсько-британські справи, м. ін. теж їх політика в Німеччині.

КОЖНИЙ 7-ИП АМЕРИКАНЕЦЬ ВМІРАЄ З ГОЛОДУ — БРЕШЕ БОЛЬШЕВИЦЬКА ПРОПАГАНДА.

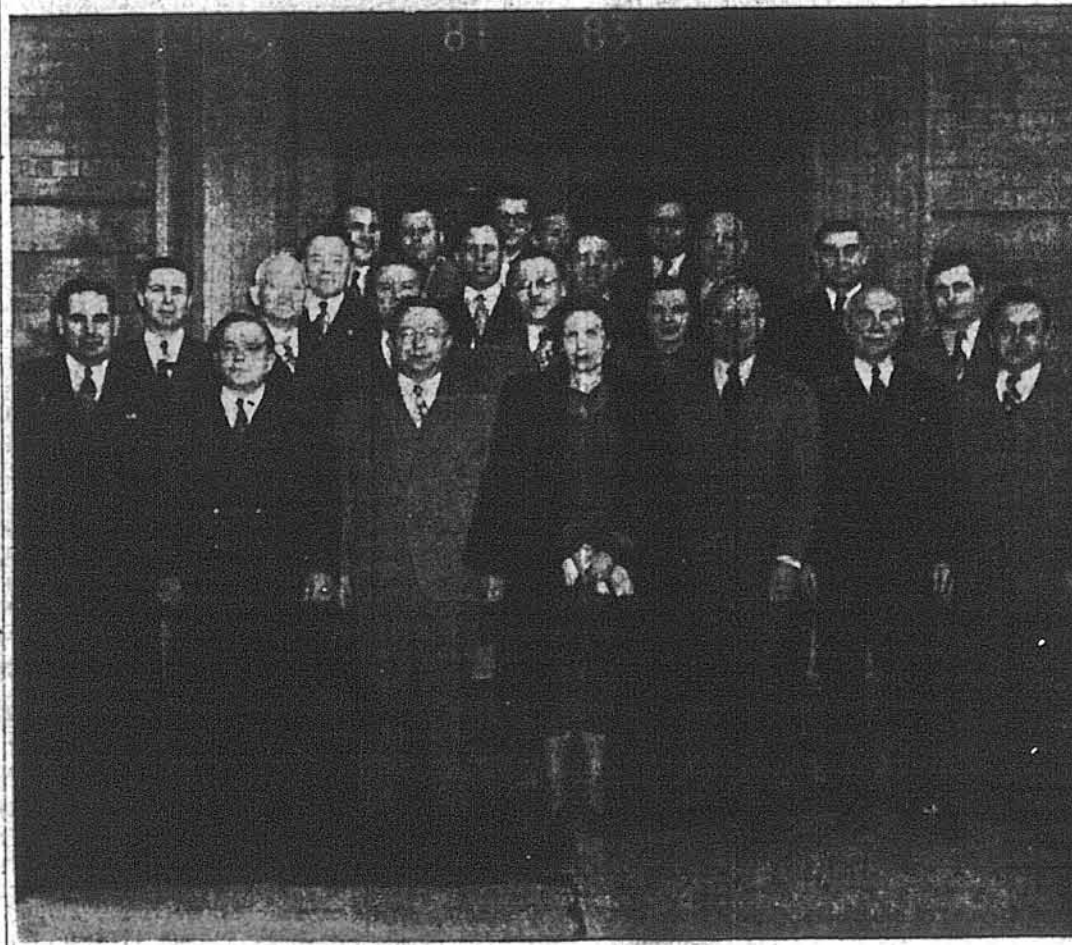
Москва, 25 березня. — Місцева партійна „Правда“ вчора надрукувала таку безглузду нісенітницю, мовляв, в Злучених Державах Америки кожний сьомий мешканець країни голодує. В цьому самому повідомленні ще стільки всьляких брехливих нісенітниць про „терор“, „експлуатацію“ і тим подібні „знущання“ американських „правлячих кол“ над робітництвом, що їх здоровою головою було б важко навіть вдумати.

КАРДІНАЛ ВІДКЛИКАЄ ЦЕНЗУРУ В ІСПАНІІ.

Мадрид, 25 березня. — Іспанський кардинал Педро Сегура і Саснз, архієпископ Севільї, видав пастирського листа, в якому засуджує державну дирекцію преси за цензуру його церковної заяви. Видижені кардиналом обвинувачення мали надобре перелікати „побожні“ серця іспанських кліриків.

ПІДПISANO ДОГОВІР ПЕРЕМІРИ МІЖ ІЗРАЕЛЕМ І ЛІВАНОМ.

Тель Авів, 24 березня. — Представники Ізраїля і Лівану підписали вчора договір перемир'я, встановлюючи відповідну демаркаційну лінію та відповідно обмежуючи контин-

ГОЛОВНИЙ УРЯД У. Н. СОЮЗУ ТА РЕДАКЦІЯ „СВОБОДИ“ І „ЮКРЕЙНІСН ВІКЛ“

СВОВОДА

UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Sundays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 81-83 Grand Street, Jersey City 3, N. J.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J. on March 30, 1911 under the Act of March 3, 1879.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for Section 1130 of Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1938.

ПЕРЕДПЛАТА:		SUBSCRIPTION RATES:	
На рік	\$7.00	One year	\$7.00
На пів року	\$3.75	Six months	\$3.75
На три місяці	\$2.00	Three months	\$2.00
В Джерсі Сіті і Закордоном:			
На рік	\$10.00	One year	\$10.00
На пів року	\$5.25	Six months	\$5.25
На три місяці	\$2.75	Three months	\$2.75
Число з понеділка (англійською та українською):			
На рік	\$2.50	One year	\$2.50
На пів року	\$1.50	Six months	\$1.50

Кожна зміна адреси коштує 10 центів.

За оголошення редакція не відповідає.

Адреса: "СВОВОДА", P. O. Box 346, JERSEY CITY 3, N. J.

Обеднання церков проти спільної небезпеки

165-членний ексекутивний комітет Федеральної Ради Церков Христа в Америці ухвалив піддати думку дорадчому тілові цієї Ради, щоб вона постаралася за вислання представників „високого рівня“ до Ватикану й до Світової Ради Церков, щоб дійти на спільні наради в справі комуністичної загрози свободі релігії. Ухвала ексекутивного комітету була винесена на підставі резолюції, схваленої минулої п'ятниці в Клівленді на Крайній Конференції Для Студій Церков і Світового Ладу.

Довгі назви різних комітетів і рад не повинні бути перешкодою до зрозуміння, про що саме йдеться. Ці назви вказують хіба на велетенське зрізнення між християнськими групами, які, в засади, творять одну Христову Церкву, а які безупинно воюють між собою, не допускаючи до остаточного об'єднання в „одно стадо з одним пастирем“, як це сказано в Вибірці Нового Завіту.

Згадана Рада, схвалюючи резолюцію, остерегла наперед перед „сліпим виявом почуття“ і „безглуздою істерією“, яка може спонукати людей „видати війну в обороні Церкви“, як це дехто говорить.

Виконання місії, тобто висилку делегацій до Ватикану й до Світової Ради Церков, доручено методичному спискові Нью Йорку, Дж. Бромлі Оксмен. Він є головою дорадчого тіла Федеральної Ради Церков Христа, отже йому буде це легше зробити, ніж кому іншому.

Світова Рада Церков повстала на з'їзді протестантських і православних церков в місті

Микола Чубатий.

Атлантійський Пакт та визволення України

Міжнародне положення починає прибирати вже ясні форми. Час вагання та надій, що все так же може дасться погодити схід зі заходом, проминули й проти себе стали вже два зорганізовані табори: блок держав, кермований Соевтами, та блок держав, об'єднаний Атлантійським оборонним пактом, що минулого тижня став вже дійсністю. Атлантійський Пакт, що об'єднує Британію, Францію, Бельгію, Люксембург і Голандію в Європі та Злучені Держави й Канаду в Америці має завдання одним муром протиставитися дальшому наступові російського комунізму на Європу. Напад на одного із учасників пакту буде вважатися нападом на всіх.

Крім оригінальних членів

Амстердама, в Голандії, в місяць серпня. Вона об'єднує 150 протестантських і православних груп в 54 країнах. Ватикан це оцінює голови Католицької Церкви, папи римського. Найновіше видання Британської Енциклопедії виказує, що усіх християн на світі є 601,016,818. З того католиків є 338,385,939, східних православних 127,629,986, а протестантів 135,000,893. Якщо йдеться про приєднання східних православних до протекуністичної акції, то, повище згадане число не може мати великого значення, бо тільки ті православні, які майшлися поза сферою советських впливів, можуть бути зараховані до активних прихильників протекуністичного руху. Зрештою католики і протестанти, які опинилися поза залізною заслоною, теж не мають свободи діяння.

Та в цьому випадку не важна чисельна сила, а сама ідея об'єднання християнства для великої справи. Це мабуть перший випадок за теперішнього покоління, що загалом появилося змагання серед християн до об'єднання для оборони перед залливом безбожництва.

Ідеалісти ніколи не тратьте надії. Тому, хто розуміє вагу наміченого об'єднання, буде слідити пильно за цю важною справою, а навіть вірити в таке об'єднання. Про вислід зачаткованих переговорів мабуть скласти звіт майбутні делегати на засіданні ексекутивного комітету Федеральної Ради Церков Христа дня 17. травня б. р. Буде дуже цікаво подати, що вони скажуть у цій справі.

Немає сумніву, що залиш серйозної Європи російським комунізмом та наступ на західну Європу є подібний своїми катастрофальними наслідками до подій 13-го та 15-го ст., тому й Атлантійський Пакт був зложений доволі легко та без більших терт між договірними сторонами.

Большевики досконало зрозуміли, що вже Плян Маршала на ділі був приготуванням до консолідації Європи, якої завершенням є Атлантійський Пакт. Тому вони старалися ужити всіх засобів, щоб Плян Маршала не став дійсністю. Вони пустили в рух всі свої п'яті колони, комуністів-зрадників по всіх країнах західної Європи, однак безуспішно. Плян Маршала працює справно і вже сильно підлічив економічно хоррий захід Європи, Атлантійський Пакт боронить західну Європу перед зовнішнім та внутрішнім ворогом. Немає сумніву, що уряди дер-

жав, членів пакту, маючи забезпечений зовнішній фронт, візьмуться тепер більше рішучо до винищення внутрішньої недуги рака, що в останніх тижнях стала провокуючою та загрозливою.

Ще кілька тижнів тому старався Сталін безуспішно відвернути консолідацію західно-європейського фронту своїми мировими пропозиціями. Йх невдача означає зворотну точку у відношенні західних держав до Соевтів. З рук Кремля виховнулася вже ініціатива у міжнародних взаєминах. Дотепер постійно Соевти наступали та майже з правилами вигравали, натомість Захід був в оборонній позиції, бо він політично ще не був консолідований. Від Атлантійського Пакту ситуація міняється; демократичний захід внутрішньо консолідований відізнає ініціативу. Насувається далі рішальне питання, як далеко піде ця ініціатива.

Немов першою ознакою тої політичної ініціативи західних демократичних держав є заведення виключно західної марки в західних секторах Берліну. Зарядження це буде важким ударом по так званій східно-німецькій марці, видавній російською владою; її вартість й так досі була невелика в порівнянні зі західною маркою.

Немов вказівкою, як далеко піде ініціатива західних держав було б недавнє донесення преси, що західні держави звернули увагу сателітам та Соевтам, що легковаження людських прав урядами Румунії, Болгарії та Угорщини як теж їх дозброювання є порушенням мирових договорів, зазначених тими державами. Річ ясна, що відповідь тих урядів та Соевтів не буде доволіюча, як звичайно бувало. Що ж буде далі?

Західні держави будуть натискати на виконання тільки легальних міжнародних зобов'язань, що відносяться до держав сателітів, а напевно не будуть вмішуватися в справи самого Советського Союзу, частиною якого є нині Україна. Мимо того, що західні держави нині сильніші та їх сила буде рости з дня на день в міру діяння плану Маршала, то одно певне, що західні держави до йоти будуть виконувати Атлантійський Пакт тільки як оборонний політичний інструмент та наступом на Соевти не підуть. В західних державах немає нині воєнного духа наступу на саму твердию найбільшого варварства роду людського.

З цим останнім зв'язана теж справа визволення України, що є можливе тільки при новім зударі сходу та заходу. Такий зудар однак може прийти тільки тоді, коли б його спровокували большевики, чуючись уже так сильно підго-

тованими, щоб змиритися зі заходом. Всі ознаки говорять, що большевики не підготовані до того рішального бою на життя та смерть, тому вони війни мабуть не спровокують в найближчій майбутності.

Певною вказівкою стане поступування большевиків в найближчих місяцях.

Західно-демократичні держави не будуть далі толерувати таких недавніх виступів своїх комуністів, як Торе-за та Кашена у Франції, чи Таліятті в Італії. Сила большевиків лежить не тільки в їх тенках та літаках, але також в закордонних латних колонах комуністичних зрадників в самих західних державах. Дозволять Кремль їх силу злікувати, так це покаже, що він ще до зудару зі заходом не підготований та прийде в Європі оборонно-позично, щоб зате поширювати свою владу в Азії, головне в Китаї.

Тим способом справа визволення України може ще на роки затягнутися та в найближчих роках не стати актуальною. Можна припустити, що большевики стануть тепер краще консолідувати свої сили внутрі Соевтів та в державах сателітів. Кремль же має свого еретика, югославського Тіта, порушника російсько-комуністичного „правовір'я, з яким мусить зробити порядок, ним рішиться на зудар зі заходом.

Можна теж припустити, що Соевти доложат тепер всіх сил, щоб злікувати Українську Повстанчу Армію, щоб не мати так близько від заходу небезпечного протекуністичного авангарду, ідеологічного союзника західної демократії. Не виключене однак, що маючи проти себе консолідований захід, большевики можуть навіть „полегшити“ режим в Україні та в цілому Советському Союзі, щоб психічно приготувати маси своїх невольників на нову „патрістичну війну“.

Незрозуміння та практичне недоцінювання українського потенціалу при зударі заходу зі сходом з боку урядів Америки, Англії та Франції це теж корисна обставина для Кремля, щоб консолідувати свої сили внутрі Советського Союзу та перекопувати українських підданих червоної імперії, що захід незацікавлений справою визволення України.

Так повинні б розвиватися справи, зв'язані з тим важним політичним пактом. Не виключене однак, що марна справа може викликати такий зудар, як часто в історії буває навіть проти холодних обрахунків самих противників.

Якщо бажаєте дістати таке забезпечення, як було певне та модерне, а за яке треба платити низьку оплату, то забезпечіться в українським народним союзі

НЕ ТОЛЕРАНТНІСТЬ, А ПРИВІЛЕІ!

Навіть годі уявити собі, щоб у часі напруження між націстською Німеччиною і Злученими Державами, могли прибувати до Америки визначні націсти на якийсь „науковий“ чи інший з'їзд, про який сам вашингтонський уряд сказав би, що це з'їзд для пропаганди нацизму та оборони політики Берліна. Навіть нині, коли вже нацистська Німеччина повалена і Америка готується до повного замирення з Німеччиною та помагає її розбудувати, не пускають до Америки німців, що були зв'язані в той чи інший спосіб з нацизмом, хочби не було на їхнім сумлінні ніяких проти-американських виступів, чи якоїсь зневаги, зверненої в бік Америки та її способу життя і думання.

Тим не хочемо брати в оборону цього чи другого мистця з Німеччини, що його не впускають до Америки. Зовсім ні! Нам йдеться про що інше. Ми тільки не можемо зрозуміти, чому не вживається тої самої логіки супроти мистців з Соевтів, та ще таких, яким можна одверто довести, як погано вони відносяться до Америки та її культури. Та й чому міряти одною міркою нацистів, а другою комуністів? Чому це й нині признаємо большевицьким „культурним репрезентантам“ привілей, на які вони ніяк не заслуговують? Могли американці домілятися щодо цього давніше і не визнаватися десятиками років, що теж і „культурні“ репрезентанти, що виїжджають до Соевтів, с нічим іншим, а тільки політичними агентами Кремля та комуністичними пропагандистами, але чи можна це й нині цього нерозуміти?

Думаємо, що навіть годі припускати, щоб більшість американців цього ще й нині не розуміла, бо ж уже сам уряд різно виявляє, що робить уважальні до советських „культурних“ делегатів, що прибули до Нью Йорку на Культурну та Наукову Конференцію в справі світового миру. Тому так тяжко доглатитися, чому американський уряд одбаровує ворогів Америки і демократії такими привілеями в часі, коли так важко добути згоду на приїзд до Америки на якусь конференцію чи конгрес учених чи політиків, які були, с і остануть приятелями Америки, американського народу та його демократичної ідеології. Коли вже спроваджувати до Злучених Держав мистців, учених та письменників з Європи, то чи не краще спровадити їх з європейської скитальщини на культурний і науковий з'їзд, бо тоді бодай спровадили б ми приятелів Америки, які сказали б правду про советську науку, советське мистецтво і советську політику. З такого була б велика користь для будучини Америки та світового світу, бо світ пізнав би краще комуністичне варварство, а ми пізнали б, можливо, нові способи, як з ним боротися.

Ще одно: Не можна говорити про справжній мир у світі учених, мистців та письменників, що славлять злочинний сталінський режим та с пропагандистами советської агресії, себто неволеювання Москвою щораз більше народів. Впускати таких людей добровільно й законно до Америки, значить робити кривду сотням мільйонів людей, що мучаться у советській неволі і не мають змоги навіть слова сказати про свою муку і неволю. Советські „науковці“ та „мистці“, що сюди приїхали, не приїшли сказати слово в обороні мучених людей у Соевтах, а тільки прибули вихвалити Сталіна та советську неволю і доказувати, що советська неволя куди краща від американського способу життя.

На нашу думку немає найменшої радці давати советським агентам аж такі привілеї!

УЛАС САМЧУК

СОНЦЕ З ЗАХОДУ

РОМАН.

54)

— Мого наказу тут ані не було. Це тільки мала справа, яку ми мусимо все так розв'язати. Наші люди все частіше і частіше почали мені доносити, що підлазди вам органи безпеки не зовсім людяно застосовують свої службові привілеї до наших людей. Ось у Королів над Тисою з'явився наш прапор. Ось тут знов жандарм вистрілює у сівовика. Таких ось справ назбиралося чимало, і у мене творяться враження, що це має вже характер якоїсь законності. Ну, я вас розумію. Ви маєте причини нас не любити. Ми сакі і такі, але все таки, пане генерале, як ви

не будете на це дивитися, влада безпеки має бути тактичними, до чого вона покликана і не сміє свої прерогативи розділяти нерівномірно поміж усіх громадян. Це моє переконання.

— Пане прем'єре, — заговорив генерал. — Я постарався провести слідство всіх тих випадків і подбав, щоб наслідки його доведено до вашого відома.

По деякому часі до цього саме кабінету вступав Панас Кальчук. В його уяві звучали ще слова з усього світу, і його душа по-своєму була повна. Це уряд моєї землі, — думав він. Забув, що це Воло-

шин. Це прем'єр. Серце стискається лоскотливим трепетом, душа повна пошани, нерви напружені. Ясний, простий, рожуватий кабінет, сірий килим, стіл курити і фотелі. Все спокійне. Пан прем'єр зводиться тяжко, і на його розчервонілому, повному обличчі турботлива втома. Очі затьмарені і запалі. — Ексцензіє! — почав Кальчук. — Дозвольте мені засвідчити Вам мою найщирішу пошану і подяку. Я уважав своїм обов'язком скласти вам оці візиту, щоб висловити мою радість, що ви, ексцензіє, очолюєте нашу велику справу.

— Тішуся, пане Кальчук, — каже прем'єр. — Я вас розумію, але там, де поезія, там упарі йде проза. Прощу хвилиночку отут присісти, — вказав він на кайтану. Присіли зовсім близько. Праву руку прем'єр поклав на рукав Кальчука. — Може нас колись оцінять краще, ніж тепер, бо за-

раз Бог святий знає, що з усього того ще може вийти. Це не значить, що я в цю справу не вірю. Це тільки вислів людщини, що бачить Бога і чує його великий голос. Якесь не-реальна реальність.

Кальчук передав прем'єрові запрошення. — Розуміється, — казав він, — зайду до вас. Ви там молоді люди, а я вже, як бачите, старший. Ви б хотіли бачити мене молодшим, а я вас старшим. Однак, що робити? Мусимо бути, як нам Бог каже. Партія ваша дуже молода. Дуже молода. Ви хочете все отак рубати, а воно, бачте, треба часом оглядатися. Кажу вам: діло, що ми робимо, вимагає терпіння. Та кож терпіння... так, так...

При вході черга калюш вказує, що тут щось діється. Доктор Галан тримає себе далеко рівніше, ніж звичайно. Його цигарка у старій, традиційній цигарниці без перерив димить. Тяжкий, повільний

голос проривається через двері всіх кімнат. Іноді дрібно та поспішно закокотить друкарська машинка, іноді шарпком відчиняться двері, і в них мигне обличчя Кардаса. Кілька разів з'являється та зникає заступник коменданта Січі Рудий. Чотар Блист старанно викидує своїми заболоченими закаблуканими.

Американський дим. І ось, здається, все готове. Всіх міністрів, всіх директорів згадані і запрошено. Високий з довгим зайвим волоссям секретар домучує машинку „Еріку“. В ідальні говорять порцеляна, сміється кришталь. Молода, чорнява пані Куликова, що збирається заступити комендантку жіночої Січі, має на своєму привабливому бюсті старанно вигладжений фартушок з заклопотаним вирізом. Панна Кузьківна розбризкує чар поглядів. Мирон кілька разів сюди і туди біг наважови до Січової Гостиниці. Там вже все є. Стільки то тузнів булочок, стільки то пляшок „середняцького“, стільки то „мартелів“, стільки роми, стільки то чаю, стільки кави, риби в майонезі. Стільки то тортів, печених на окреме замовлення під доглядом самої пані з Запорозького Зимовника.

І все те, мов неуцільність, заповняє кухню американського дому. — Жінка; це чудова річ, — каже якийсь скептик. — Але коли її намалювати з неприкритими грудьми та повісити те на стіні, тоді вона зовсім гріх. Треба знати, що у нас буде єпископ, прем'єр, чернець Решетило і цілий ряд високих достоїнств.

Це все мова про жіночу постать невідомого маляра, що висить в робітні американського дому над тапчаном. Всім подобається ця картина, але що її треба з дипломатичних причин зняти, це не під-

лягає найменшому сумніву... О сьомій усі, вогні будинку розгоряються. З'являється доктор Галан у фрак. До будинку з шумом підїжджає авто. Виступає Блист урочистим тоном, проголошує: — Його ексцензіє єпископ Наряді!

(Далі буде).

ВСТУПАЙТЕ ГРОМАДНО В ЧЛЕНИ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ.

Якщо бажаєте дістати таке забезпечення, як було певне та модерне, а за яке треба платити низьку оплату, то забезпечіться в українським народним союзі

Д-р А. Т. Кібзєй.

За дві години з Дітройту до Нью Йорку

Безліч всяких благ принесла людині наша цивілізація і вони чи не найвидніші в модерних засобах транспорту. Подумати тільки: за дві години сьогодні можна "взяти" літаком цей величезний простір між Дітройтом і Нью Йорком, на переїзд якого залізницею потребується 13-14 годин.

Кожному з нас відома ізда залізницею, а декому вона вже — як кажуть — боком лізе. Бувало, входите до потягу в Дітройті десь коло години 8-ої рано і здригаєтесь на думку їзди на просторі 735 миль, що ділять вас від Нью Йорку. Потім рушає, розганяється, гуркотить, трясеться і як тільки ви, вже дещо "розідетесь", він нагло стає на черговій зупинці. І знов рушає, знов розганяється і знов зупиняється. І так, здається, без кінця. При цьому "вічний" рух подорожників. Одні приходять, інші виходять, ставши вам принагідно на нагітот або піддержавши свій багаж на вашій голові. У вагоні теж буває "сорокато". Часом передовення, часом забагато накурять. Ви переходите з одного вагону до другого, пробуєте знайти собі яке "затишке" місце і не завжди з успіхом. Пробируете читати, а тут вам замість написаних рядків та телеграфічних стовпів перед очима мигають. Зані переїдете, так 60 миль за годину, то вам здається, що ви вже їдете, "вічність" в дорозі. Зголовираєте і йдете до реставраційного вагону, а там вже довгенька черга перед вами. Зані ви дистансуєтесь до стола і пообідаєте, то вас часом ноги розболіють, якби ви ввесь простір пішком промарширували. Описати вертається на своє місце і з жалем стверджує, що одно вже кимось іншим зайняте. І так їдете, здається, в безконечність. Бачите схід і захід сонця і десь на годину 10-ту ввечері ви втомлені, запорочені, добираєтесь наостанні до Нью Йорку. За 14 годин їзди, за яку ще в додатку заплатили \$37.89.

Яка ж відмінна подорож літаком! На аеродромі ви заходите до павільйону, чорний послугач чемно бере вашу подорожну валізу і так само чемно питає: Містер, ту Нью Йорк? Ес... кажете ви, і тоді він веде вас через заловнені людьми величезну залу до стола, при якому полагодує справи урядник "Американ Ірлайн". Він з черги здоровить вас чемно, переглядає ваш білет, прибиває печатку і все готове.

До відльоту літака ще залишається 20-хвилин. Жінка "кривиться", мовляв, по яку другу голову? тобто їй літаком, сьогодні ж фатальне 13-го. Я нічого не говорю, але мені так жмивовіло терпече поза шкіру пройшов. Це ж бо справді сьогодні 13-го березня. Вправді, білет я купив тому тиждєнь, але який дивний припадок, що мій чек теж якраз мусів мати число 13. Що ж, думаю, раз мати родила. Біла має асексураційний автомат. На потіху жінці вкину до нього \$1.25, натискає "гудзик" і вже має асексураційну полісу на яку у випадку моєї "нагноті, несподіванот" в цій повітряній дорозі виплатили б мені більше ніж \$25,000, за життя. Гляди — кажу до жінки — не плач і не хвири; це буде мене, мати-маш \$25,000 доларів.

Вмижчас, уянюмовець запобідає, щоб не вийти з залу до відльоту. Це останнє, "Гудбай" жінці, бо нас вже при вході до літака дожидає сам капітан Ріке та дві "стюардеси".

В літаку 49 осіб і ще тільки три місця не зайняті. Сідає собі такий чоловік есентуальної кандидати на 25,000 посмертного у вигідний фотель і тоді знову приходить на думку фатальне подвійне 13. Ану ж, що до чого і Гудбай, д-р Кібзєй. Вправді, я своїй жінці не ворог і нічого проти того не мав би, щоб вона собі 25,000 доларів заінкасувала, але все ж воно моторошно... Проте, вертатися вже запізно.

Нагло загуділи мотори і чоловік сам не знає коли літак почав котитися по гладкому цементовому "старті" і опісля так само непомітно піднісється вгору. Подумати тільки: піднісється вгору та ще й з таким тягарем. А пропелери на моторах крутяться з такою швидкістю, що їх взагалі не видно. Тимчасом на дверях капітана і пілота з'являється світляний напис з пересторогою аби "нов смокінг" та щоб прикріпити себе пасом до сидження. А земля дослівно вітає нас з-під ніг. Дивитесь у вікно і всі ті будівельні великани здаються вам тепер з бавками з паперу. Ще кілька хвилин і під нами вже не тільки земля, але й хмари. Сонце полумінно відбивається від металевих крил нашого величезного птаха, що летить 5 миль на минуту. Йому не треба вважати ні на придорожні рівні, ні на подорожний рух. Сам собі летить піднебесними просторами прямою лінією

ЗБОРИ ГОЛОВНОГО УРЯДУ У.Н.С.

ДИСКУСІЯ НАД ЗВІТОМ ГОЛОВ РЕДАКТОРА "СВОБОДИ". Д-РА ЛУКИ МИШУГИ

В дискусії над переданим у вчорашньому виданні "Свободи" звіт головному редактору, д-ра Луки Мишуги, забирали слово: Дмитро Галич, Іван В. Іванчук, Олена Штогрин, Іван Кокорський, Володимир Гіряк, Тарас Шпікула, Іван Романишин, Роман Слободян, Микола Давискиба, Дмитро Капітула, Григорій Герман, д-р Амвросій Т. Кібзєй та Петро Кучма.

На запит щодо співпраці з участі Редакції "Свободи" в інших виданнях УНСоюзу, д-р Л. Мишуга пояснив, що ці справи власне в Редакції зосереджуються, як йдеться про підготовку текстів. Для прикладу він навів, що всі ці видання, які старанням УНСоюзу з'являються в англійській мові, він особисто раніше з великою добайністю і з авторами книжок переглянув, провів та, в потрібні, вказав на недомогання чи підкреслив добрі сторінки. Це вимагало багато часу і чимало енергії. Редактор "Свободи" і "Юкрейнін Вікі" колективно чи індивідуально, причинилися чимало до всяких інших, теж поза Союзних видань. Ювілейний Календар-Альманах УНСоюзу на 1949 рік був з черги "додатковою" роботою Редакції.

В дальшій дискусії піднесено справу поширюваних тверджень, мовляв Союз доплачує до "Свободи". Ця справа вже була вняснена на минулорічних зборах. Союз не доплачує, але платити відносно малу суму за оголошення та виконувати для нього роботу. Отже не Союз "доплачує", але члени Союзу не доплачують.

Головні урядники висловили Редакції своє признание за редагування шоденника, підносячи при цьому думку, що було б добре помішувати це більше статей та репортажів з нашого життя, хоча вони повні здають собі справу, що за ті фонди і тими силами, що стоять до розпорядження Ре-

дакції "Свободи", навряд чи вже хто потрапив би виконати більшу роботу. При цьому головні урядники зі свого боку підкреслили, що "Свобода" є душою не тільки Українського Народного Союзу, але й цілого українського загалу в Америці. Сьогодні, так як в минулому і майбутньому, годі було б собі подумати американських українців без їхньої "Свободи" і тому теж додержання та постійне поліпшення і збільшення цієї всенародної газети повинно бути не тільки ділом Редакції і Адміністрації та УНСоюзу, але й всього американсько українського загалу.

Піднесено ще справу становища Редакції до поодиноких загально-українських справ, як УНРАДА, УПА, УГВР, нова імміграція в Америці і т.п., вивіснюючи його в тому самому смислі, в якому були проголошені численні на ці теми статті в "Свободі".

Головні радні довше обговорювали причини того факту, чому відносно така мала кількість молодих членів УНСоюзу передлачують тижневик в англійській мові. Вправді, частина їх користає з того, що цей тижневик приходить на адреси їх батьків, проте, оскільки 100 окремих передплатників "Юкрейнін Вікі" це рішучо заперечує. Обговорюючи ці справи підношувало думки, щоб на з'їздах та імпрезах молоді популяризувати цю справу, вивиснювати заслуги Союзу і його видань для загального розвитку, що молоді повинні належно оцінити і зі свого боку цей розвиток тепер підтримати. Видвигнено думку організації окремих з'їздів молоді, на яких ці справи можна б спеціально порушити та вняснити. Все це повинно б в першу чергу робити сама місцева молодь, головні старші з них, які мають своїх представників

в Головному Уряді УНСоюзу. З черги піднесено, щоб на найближчий конвенційний видвигнути думку обов'язкової переплати "Юкрейнін Вікі" для молодих, народжених в Америці членів Союзу.

На цьому закінчено дискусію над звіт головному редактору "Свободи" та одно-

голосно ухвалено цілий Редакційний звіт довіря.

дальше робити. Крім того, теж самі головні урядники на місцях повинні більше вняснювати ці справи та дописати до "Свободи" звертати увагу на всі шкідливі явища. Бесідник окрема підкреслює потребу повної єдності і солідарності в праці і думках головних урядників. Вертаючи ще до справи поширюваного згаданого ним газеткою баламутства, бесідник підкреслює, що він взагалі не звертає би на це уваги, якщо б він на практиці не переконувався, що вона вразно шкодить УНСоюзу і в акції приєднання нових членів. І на це він навів кілька специфічних, конкретних прикладів.

В дальшій дискусії над справами заторкненим гол. контролером Володимиром Гіряком, забирали слово: д-р А. Т. Кібзєй, М. Давискиба, І. Романишин, І. В. Іванчук, Олена Штогрин, Д. Шмагала, Р. Слободян та П. Кучма. Стверджено, що згаданим баламутством зустрічається теж інші головні урядники, головне з фактом, що організатори інших заповогажих організацій підшиваються під УНСоюз та "формально" говорять про "злуку" організацій, проти якої вони є на ділі.

Після дискусії на ці теми, приступлено до чергової точки наради, іменню до справи

Організації нових членів

Справу реферував головний секретар Дмитро Галич. Він пригадав, що минулого року видвигнено гасло збільшити УНСоюз до 50 тисяч членів і під цим кличем проходила продовж року ціла Союзова діяльність. Клич здійснено, мету досягнуто. Цього року, з нагоди 55-літнього ювілею УНСоюзу, видвигнено з нову клич, щоб членську сім'ю Батька-Союзу збільшити до 55 тисяч. Беручи до уваги, що тепер в Союзі вже є 51 тисяч членів, значить, що продовж дев'ятих місяців треба Союзові приєднати 4,000 членів. Тому що кожного місяця око-

ло 100 членів відпадає в наслідок смерті, суспензії і звороту готівки, отже до кінця цього року треба здобути для Союзу 5,000 нових членів. Це велике завдання і його не легко виконати, тим більше, що в деяких місцях помічується вже деякий брак заробіткової праці. З другого боку, для нашої організаційної праці в цьому році розгортається нове велике поле до діяння серед нових іммігрантів, що їх протягом одного місяця в цьому році вже приїжджає більше ніж за цілий минулий рік. Це дає нові можливості і надії, що при відповідних зусиллях та наполегливому організаційному працеві ми і в цьому році можемо досягнути намічену ціль. Головна канцелярія УНСоюзу постарается розгорнути відповідну пропагандивну акцію та робитиме все можливе для полекшення праці організаторам. На підставі досвіду вже можна твердити, що ми досягнемо наміченої мети, якщо тільки всі наші відділи і кожний член УНСоюзу виконає свій обов'язок.

При цьому не можна помінути ще одного факту, іменню, що в минулих роках ми дещо занедбали справу приєднання до Союзу народженої тут нашої молоді. Ми йшли по лінії меншого опору, бо легше можна здобути нових членів з-поміж нової імміграції. Але ми не сміємо занедбувати і цієї важливої ділянки, що нею без сумніву є включення в наші Союзіві ряди якнайбільшої кількості з місцевої нашої молоді. Якщо ми цього не зробимо, вони можуть опинитися в інших організаціях і їх втратити Батько-Союз. Тому, для повного успіху організаційного Союзного життя необхідне приділяти однакову велику увагу як новій імміграції так і місцевій молоді.

В дискусії над цю переважливою справою забирали голос всі головні урядники, доповнюючи думки головного секретаря Дмитра Галича та цілком піддержуючи видвигнене ним завдання, щоб до кінця року збільшити Союз до 55 тисяч членів. В цій новій кампанії вони заповіли повну підтримку зі свого боку, зобов'язуючись взяти в кампанії особисту участь та самим придбати відповідну кількість нових членів.

Для відповідного розподілу праці між всіма відділами, головні урядники одноголосно доручили Головному Екзекутивному Комітетові, щоб він

ПРИЗНАННЯ ЗА ДОБРЕ ВІДІГРАНУ РОЛЮ.—Зправа бачимо славну фільмову акторку, Інгрід Берман, що відігравала знамениту французьку героїню Жанну д'Арк у фільмі тої ж назви. В доказ призначення за цю гру скульпторка Варвара Ловдей (зліва) дарує акторці статуетку Жанни д'Арк, що має бути дуже оригінальною.

ЧЕТВЕРТИЙ ДЕНЬ НАРАД РІЧНИХ ЗБОРІВ ГОЛОВНОГО УРЯДУ У. Н. СОЮЗУ

(Докінчення зі сторони 1-шої)

дальше робити. Крім того, теж самі головні урядники на місцях повинні більше вняснювати ці справи та дописати до "Свободи" звертати увагу на всі шкідливі явища. Бесідник окрема підкреслює потребу повної єдності і солідарності в праці і думках головних урядників. Вертаючи ще до справи поширюваного згаданого ним газеткою баламутства, бесідник підкреслює, що він взагалі не звертає би на це уваги, якщо б він на практиці не переконувався, що вона вразно шкодить УНСоюзу і в акції приєднання нових членів. І на це він навів кілька специфічних, конкретних прикладів.

В дальшій дискусії над справами заторкненим гол. контролером Володимиром Гіряком, забирали слово: д-р А. Т. Кібзєй, М. Давискиба, І. Романишин, І. В. Іванчук, Олена Штогрин, Д. Шмагала, Р. Слободян та П. Кучма. Стверджено, що згаданим баламутством зустрічається теж інші головні урядники, головне з фактом, що організатори інших заповогажих організацій підшиваються під УНСоюз та "формально" говорять про "злуку" організацій, проти якої вони є на ділі.

Після дискусії на ці теми, приступлено до чергової точки наради, іменню до справи

Організації нових членів

Справу реферував головний секретар Дмитро Галич. Він пригадав, що минулого року видвигнено гасло збільшити УНСоюз до 50 тисяч членів і під цим кличем проходила продовж року ціла Союзова діяльність. Клич здійснено, мету досягнуто. Цього року, з нагоди 55-літнього ювілею УНСоюзу, видвигнено з нову клич, щоб членську сім'ю Батька-Союзу збільшити до 55 тисяч. Беручи до уваги, що тепер в Союзі вже є 51 тисяч членів, значить, що продовж дев'ятих місяців треба Союзові приєднати 4,000 членів. Тому що кожного місяця око-

ло 100 членів відпадає в наслідок смерті, суспензії і звороту готівки, отже до кінця цього року треба здобути для Союзу 5,000 нових членів. Це велике завдання і його не легко виконати, тим більше, що в деяких місцях помічується вже деякий брак заробіткової праці. З другого боку, для нашої організаційної праці в цьому році розгортається нове велике поле до діяння серед нових іммігрантів, що їх протягом одного місяця в цьому році вже приїжджає більше ніж за цілий минулий рік. Це дає нові можливості і надії, що при відповідних зусиллях та наполегливому організаційному працеві ми і в цьому році можемо досягнути намічену ціль. Головна канцелярія УНСоюзу постарается розгорнути відповідну пропагандивну акцію та робитиме все можливе для полекшення праці організаторам. На підставі досвіду вже можна твердити, що ми досягнемо наміченої мети, якщо тільки всі наші відділи і кожний член УНСоюзу виконає свій обов'язок.

При цьому не можна помінути ще одного факту, іменню, що в минулих роках ми дещо занедбали справу приєднання до Союзу народженої тут нашої молоді. Ми йшли по лінії меншого опору, бо легше можна здобути нових членів з-поміж нової імміграції. Але ми не сміємо занедбувати і цієї важливої ділянки, що нею без сумніву є включення в наші Союзіві ряди якнайбільшої кількості з місцевої нашої молоді. Якщо ми цього не зробимо, вони можуть опинитися в інших організаціях і їх втратити Батько-Союз. Тому, для повного успіху організаційного Союзного життя необхідне приділяти однакову велику увагу як новій імміграції так і місцевій молоді.

В дискусії над цю переважливою справою забирали голос всі головні урядники, доповнюючи думки головного секретаря Дмитра Галича та цілком піддержуючи видвигнене ним завдання, щоб до кінця року збільшити Союз до 55 тисяч членів. В цій новій кампанії вони заповіли повну підтримку зі свого боку, зобов'язуючись взяти в кампанії особисту участь та самим придбати відповідну кількість нових членів.

Для відповідного розподілу праці між всіма відділами, головні урядники одноголосно доручили Головному Екзекутивному Комітетові, щоб він

якнайшвидше приготував та призначив кожному відділові відповідну квоту і проголосив їх вже тепер в "Свободі", щоб членство кожного окремого відділу точно знало, які обов'язки їх відділи мають сповнити в цьому ювілейному році. Головні урядники в дальшому заявлялись, щоб після закінчення кампанії, з днем 31-го грудня 1949-го року проголосити в Союзомовому органі поименний список всіх тих організаторів, урядників і членів, що візьмуть участь в цій ювілейній кампанії, подаючи рівночасно кількість здобутих ними нових членів.

Головні урядники звернули щераз увагу на велике число (117) відділів, які в минулорічній кампанії не приєднали одного нового члена, та з нагоди цього річного засідання закликають їх, щоб вони в цьому ювілейному році направили занедбане в минулому і щоб своєю бездіяльністю не знеохочували тих, що для Батько-Союзу працюють щиро і ревно. Якщо б ті відділи і в цьому році виявили таку саму бездіяльність, то головні урядники вважають, що наступна конвенція повинна перевести відповідну ухвалу для їх злуки з активними відділами.

В дальшому стверджено, що в організаційній праці найбільшим недомоганням є недостатка потрібної кількості організаторів, що їм були б приділені окремі округи та завдання яких було б дбати, щоб відділи в тих округах постійно збільшувались кількістю членів та поширювали свою працю.

На закінчення дискусії над цю точкою наради головний секретар Дмитро Галич вніс пропозицію зборам до ухвалення окремої резолюції, в дозволу до нових іммігрантів, її прийнято одноголосно.

ВИБІР МІСЦЯ НА 22-ГУ КОНВЕНЦІЮ.

З черги приступлено до поставленої на порядок наради справи вибору міста на чергову, 22-гу конвенцію УНСоюзу, що має відбутися в наступному 1950-тому році. В дискусії над цю справою забирали голос: Д. Капітула, Д. Галич, М. Давискиба, Р. Слободян, Д. Шмагала, С. Слободян, В. Дідик, П. Кучма, І. Романишин, П. Дуда, І. В. Іванчук, Олена Штогрин, д-р А. Т. Кібзєй та М. Мурашко. Насамперед видвигнено запит, чи не можна б

конвенції відложити на один рік з огляду на те, що конвенційний фонд часто не вистачає на покриття зв'язаних з конвенцією витрат. У відповідь вняснено, що згідно зі статистичними законами того року організації як УНСоюз мусить відбудувати конвенції щоклих 4 роки і від цього правила можна б відступити тільки в дуже виняткових випадках, як — для прикладу — зроблено це з попередньою конвенцією УНСоюзу з огляду на війну.

На місце конвенції були запропоновані: Вашингтон, Д. С., Нью Йорк, Н. Й., Клівленд, О., Філадельфія, Па., та Дітройт, Міш. Більшість голосів вибрало Клівленд, Огайо.

Наостанці розвинулася дискусія над справою зв'язаних з конвенцією витрат. Головного касієра Роман Слободяна вняснює, що державна стейтсва контролю, що переводила недавно перевірку Союзомового майна, завважила, що в минулому в деяких випадках конвенційні делегати не держались постанов статуту, ухвалюючи таку висоту конвенційних витрат, на які не вистачало зложених конвенційних фондів. Беручи це до уваги, головні урядники одноголосно доручили Головному Екзекутивному Комітетові, щоб він з кінцем 1949 року звернувся окремим листом до всіх відділів УНСоюзу, рекомендуючи їм, щоб вони своїми делегатам на конвенцію доручили не переступати рямців бюджету конвенційного фонду при ухваленні дієт та інших витрат.

На цьому закінчено четвертий день наради.

ПОШИРЯЙТЕ "СВОБОДУ".

ОТЧЕ НАШ МОЛОДІ

УКРАЇНСЬКО МОЛОДІ
Друге видання Друкарня ОО. ВАСИЛЯН.
В гарній тривалій шпирівній оправі з позолоченим хрестом на окладниці.

Ціна \$1.25.
Замовлення впродовж місяця після виходу.

"SVOBODA"
P. O. BOX 348
JERSEY CITY 3, N. J.
3 Канади підарюють платити тільки американською валютою.

ПОДЯКА

Глибоко зворушені численними виявами співчуття з приводу смерті нашого найдорожчого Мужа, Батька і Дідуся, д-ра ІВАНА РАКОВСЬКОГО, голови Наукового Товариства ім. Шевченка, та великою участю Українського Американського Громадянства в похоронних обрядах, ми дякуємо отсю дорогою сердечно усім, що прийшли попрощати Покійного, а саме:

Дякуємо за відправлення похоронних обрядів Впреп. о. Сов. Красевському, Ч.Н.І., парохіві церкви св. Івана в Ньюарку; о. Коляківському, прокуророві Ч.Н.І.; о. Чепельському; о. Гавлічеві Ч.С.В.В.; о. Лапугі Ч.Н.І., та о. Малінякові.

Дякуємо за участь в похоронах та за вислови співчуття: Представникам У. Н. Союзу п. М. Мурашко та Д. Галич, Голові Конгресового Комітету п. С. Шумейко, Представникам Наукового Товариства ім. Шевченка, д-р М. Чубатому, д-р Р. Осінчук та д-р Я. Марушці, Редакторів "Свободи" п. Л. Мишуги, Редакторів "Америки" д-р Л. Пегельському, Голові Союзу Українок — Ньюарк пані Настюк, та всім іншим знайомим і незнайомим особисто Громадянам, що прибули на похорони.

Дякуємо за прощальні слова Впреп. о. Сов. Красевському, о. Прокуророві Коляківському та д-р М. Чубатому.

Дякуємо за зложення вінків: Науковому Товариству ім. Шевченка, Союзіві Українок — Ньюарк, Новим Іммігрантам, п. Каськіну, п-ву Кузьмам, п-ву Настюкам, п-ву Олесницьким та п. Шкільному.

Дякуємо за спів підчас похоронів п. Каськіну та п. Марушці, а за несення домовини п. Шкільному, п. Гладкому, п. Грудзіньському, п. Я. Отрокові, п. Пришлякові та п. Шереметі.

Дякуємо також за письмени вислови співчуття Науковому Товариству ім. Шевченка в Ньюарку та це, що закупило гарне місце на цвинтарі, Похоронному Заведенню "Литвин і Литвин" за зовсім безплатне уладження репрезентативного похорону виключно з домовиною та за добраву опіку над нашою родиною, а "Союзіві Українок — Ньюарк" за уладження трини після похоронів.

Софія Раковська, дружина
Мірослава і Олена Раковські, син і сніпова.
Юрко Раковський, дитина.

Bronx, N. Y.
Tel.: MEIrose 5-4575